

Čudovit uvod v novo sezono

Romanje romarskega društva ŠmaR Žiri na Vrh Svetih Treh Kraljev

April 2024

Bela nedelja bi letos lahko dobila ime prelepa zelena nedelja. Prvo romanje članov romarskega društva ŠmaR Žiri se je namreč 7. aprila pričelo z romanjem na Vrh Svetih Treh Kraljev v prijetnem pomladnem jutru v cerkvi sv. Martina v Žireh. Še mračno nedeljsko jutro je pričalo, da bo nedelja lepa, prav nič apriliska. Nekoliko meglic je vseeno prekrivalo žirovsko kotlino. Pred farno cerkvijo so se kmalu po šesti jutranji uri začeli zbirati romarji, njihovi prijatelji, znanci in prijatelji romanja in lepih doživetij. Skoraj trideset pohodnikov je v cerkvi pričakalo vedno nasmejanega domačega župnika Adreja Jemca. Tako lepo, kot zna on popeljati romarje s svojo besedo na pot, zna le malokdo. Njegov smeh je nalezljiv, daje spodbudo in moč. Ko pa doda še svoje vedno skrbno izbrane besede, potem romar ve, da ima vse, kar potrebuje za srečno pot. Namreč božji blagoslov in varstvo nebeške Kraljice. Pred oltarjem smo naredili še skupinski posnetek in pot smo lahko začeli. Izza goropeških gričev je sonce pričelo svoj zlati pohod preko neba in s svojimi sramežljivimi žarki nas je prijetno božalo. Kolona je krenila proti Goropekam in naprej do prvega in vedno gostoljubnega počivališča, domačije Frelihovih. Gospodinja se vedno izjemno potrudi, da nikakor ne moreš od njih oditi ne žejen, ne lačen. Za spodbudo pa še šilce domačega, ki požene kri po žilah. Joj, kako so dobri rogljički, pa domač kruh, potica, da o čaju in kavici ne govorimo. Hvala, draga gostoljubna dobrotnika. Tudi za vas bo narejen kak romarski korak v zahvalo. Pot se je v izjemno lepem, s pomladnim soncem obsijani nadaljevala proti Opalam in naprej proti Dolini. Med potjo je bilo videti obilo že cvetočih borovnic. Bog daj, da bi dozorele, da jih ne bi kaka pomladanska slana prehitro pomorila. A Božja volja že ve, kako je prav. Med potjo so se nam pridružili še drugi romarji in kolona se je lepo daljšala. Med prijetnim klepetom ali v razmišljanju je pot minevala hitro, pomladna kulisa pa je dajala poseben čar. Ali ni lep ta naš svet! Ko bi le človek znal ceniti to. Žal ni vedno in povsod tako. Molimo tudi za tiste, ki temu ne morejo biti priča. Od daleč smo že zagledali vrhovsko cerkev in tudi zvon se je oglasil in povedal, da do maše manjka še urica. Naš strumen korak je do cerkve prišel mnogo prej, zato pa smo lahko od daleč opazovali hribe, žirovsko dolino, na drugi strani pa Rovte in daleč tja do snežniških hribov. Zanimiva je ta naša Slovenija, saj na vsakem gričku lahko opaziš cerkvico. Tega ni nikjer drugje po svetu. Domačini so pripravili tudi zunanji prostor, kar ni možno vsako leto, saj vreme ni vedno temu naklonjeno. To je namreč privabilo ljudi od blizu in daleč, peš, z avtom ali s kolesom. Zvonovi, pritrkavanje je vabilo k slovesnosti, ki je bila čudovita. Vsak od nas je v svoji priprošnji izročil svoje misli, želje, težave, zahvale, prošnje Božji Materi in njenem sinu. Pevski vložki so slovesnost naredili še veličastnejšo. Po maši je sledilo še kratko druženje, nato pa slovo in vsak s svojimi, verjamem, prelepimi občutki smo zakorakali v nedeljski dan, k svojim domačim, svoji družini, prijateljem. Nekateri peš, drugi pa s prevozom smo zaključili zeleno- belo nedeljo. Romarji smo začeli prelepo, upajmo, da bo naše romarsko nadaljevanje ravno tako lepo. Hvala za udeležbo vsem.

